

20 NOVEMBER 2011 – CHRISTUS, KONING VAN HET HEELAL

EERSTE LEZING

EZECHIEL 34, 11-12.15-17

Zo spreekt God de Heer:

„Ik zoek mijn kudde op en bezoek mijn eigen schapen. Zoals een herder omziet naar zijn kudde, en zich onder zijn schapen begeeft wanneer ze verstrooid zijn, zo zal Ik omzien naar mijn schapen en ze in veiligheid brengen, hoe ver ze ook afgedwaald zijn ten gevolge van mist en nevel.”

„Ik zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze laten rusten”, spreekt God de Heer. „Het vermiste schaap ga Ik zoeken, het verdwaalde breng Ik terug, het gewonde verbind Ik, het zieke geef Ik weer kracht en het gezonde en sterke blijf Ik verzorgen. Ik zal ze laten weiden zoals het behoort. En gij, mijn schapen,” zo spreekt God de Heer, „Ik zal recht doen aan het ene dier tegenover het andere, tegenover ram en bok.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS 15, 20-26.28

Broeders en zusters,

Christus is opgestaan uit de doden als eersteling van hen die ontslapen zijn. Want omdat door een mens de dood is gekomen, komt door een mens ook de opstanding der doden. Zoals allen sterven in Adam, zo zullen ook allen in Christus herleven. Maar ieder in zijn eigen rangorde: als eerste en voornaamste Christus, vervolgens bij zijn komst, zij die Christus toebehoren; daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader zal overdragen, na alle heerschappijen en alle machten en krachten te hebben onttroond.

Want het is vastgesteld dat Hij het koningschap zal uitoefenen, tot Hij al zijn vijanden onder zijn voeten heeft gelegd. En de laatste vijand die vernietigd wordt, is de dood. En wanneer alles aan Hem onderworpen is, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan degene die het al aan Hem onderwierp. Dan zal God zijn alles in allen.

EVANGELIE

MATTEUS 25, 31-46

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen vóór Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand, maar de bokken aan zijn linker.”

„Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: ‘Komt, gezegenen van mijn Vader, en ontvang het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen. Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht.’”

„Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: ‘Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken?’”

„De Koning zal hun ten antwoord geven: ‘Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan.’”

„En tot die aan zijn linkerhand zal Hij dan zeggen: ‘Gaaf weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten. Want Ik had honger en gij hebt Mij niet te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij niet te drinken gegeven. Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij niet opgenomen, naakt en gij hebt Mij niet gekleed. Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken.’”

„Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: ‘Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig als vreemdeling of naakt of ziek of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd?’”

„Daarop zal Hij hun antwoorden: ‘Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij niet voor een van deze geringsten hebt gedaan, hebt gij ook voor Mij niet gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwig leven.’”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Geen meerkeuzevragen

DE LAATSTE ZONDAG van het liturgische jaar heet Christus-Koning. De lezingen verwijzen naar het laatste oordeel en stellen een Koning-Rechter voor bij het einde der tijden.

Hoewel, ik denk dat dit gesprek tussen God en mens – een oordeel, geen veroordeling – meteen na het sterven plaatsgrijpt. En zelfs die ‘na het sterven’ is al verkeerdt, want bij het sterven komen we los van tijd en ruimte. Er is geen ‘na’ meer en geen ‘voor’. Een zieke vrouw vroeg zich af ze in de hemel gelukkig zou kunnen zijn zonder haar man en kinderen. De pastor antwoordde: „Als je bij de hemelpoort aankomt, zullen je man en je kinderen je daar al staan opwachten.” (P. Zonneveld).

Hoe dan ook, volgens ons geloof, wordt een levensbalans opgemaakt in een ontmoeting met de liefde van God. Een vurige liefde. Fataal en definitief? Dat hebben theologen nooit echt kunnen verteren. God is geen God van eens en voor goed. In Jezus zien we hoe mensen steeds weer kansen krijgen. Zo vonden de godgeleerden het vagevuur uit. Dat klinkt negatief, maar het vuur is Gods liefde, die zuivert en fouten wegveegt. Steeds heeft de Kerk ook geloofd dat gestorvenen nog bereikbaar waren voor ons gebed. En dat zij ons nog konden bereiken met hun gebed en voorspraak. Maar, er is hoe dan ook een levensbalans met God en wijzelf (en met veel mensen die getuigen van wat we goed deden), maar het is geen vuurproef, wel een toets, die eigenlijk heel eigenzinnig verloopt volgens het evangelie van vandaag.

Het is een eeuwenoud verlangen van mensen om God te zien van aanschijn tot aanschijn. Of om ten minste een teken te krijgen dat zekerheid geeft. Wie heeft niet aan een stervende gevraagd: „Laat je iets horen?” Zoeken naar direct contact. Nu al, voor de eindbalans. En dan krijgen we dit evangelie: „Neen, je krijgt God niet van aanschijn tot aanschijn te zien in dit leven, want als mensen in de zon kijken, worden ze blind.” En straks, als we voor God staan na ons aardse leven, zullen we Hem niet herkennen, als we geen antwoord weten op de vragen die Hij ons tijdens ons leven voortdurend stelde. God vraagt niet alleen: „Hoeveel uren heb je op je knieën gezeten – hoe nuttig dat ook kan zijn. Hij vraagt niet: „Heb je geen vlieg kwaad gedaan?” – iets wat wij heel grote lof vinden bij een preek op een uitvaart. Hij vraagt wel: „Was je, zoals Sint-Maarten, een mantel voor mensen die het koud hadden?” — „Ja maar, God, er zijn toch kringloopwinkels?” God vraagt: „Was je, zoals Jezus, een stuk brood voor wie honger had?” — „Ja maar, God, waarom werken ze er niet voor?” God vraagt: „Luisterde je, zoals Don Bosco, naar je puber toen zijn wereld instortte, omdat zijn vriendin hem in de steek liet?” — „Ja maar, het was toch geen goede partner voor hem.” God vraagt: „Hoe hard klopte je hart als je die bedelaar daar weer zag zitten?” — „Ja maar, God, dat zijn toch Bulgaren die worden aangevoerd om te bedelen en 's avonds weer worden afgehaald?” „Neen,” zegt God, „ken je één iemand die bedelt voor zijn plezier?” God vraagt: „Heb je het, zoals Oscar Romero, ook maar eenmaal opgenomen voor mensen die uitgerangeerd en verdrukt werden?” — „Ja, maar...” „Ben je ook maar één keer op bezoek geweest in de gevangenis?” — „Ja maar, God, moet ik die misdadigers bezoeken?” En God weer: „Waarom niet? Sprak Ik niet van verlossing?” En God gaat even door: „Ik lag voor je als palliatieve patiënt. Of Ik was geïntubeerd en kon niet spreken en jouw geduld was zo vlug op.” — „God, als Je zo doorgaat, heb Je het nog over ‘naakten kleden’. De naakten, die we hier zien, willen niet gekleed worden! Stop toch!” — En God: „Geldt dat ook voor Somalië en Ethiopië?”

Vreemd eindexamen. De God-Koning-Rechter van de levensbalans lijkt – en is – een slachtoffer dat om mededogen smeekt: „Waar was je, mijn vriend?”

Nog dit. Toen ik op de basisschool zat, beet ik op mijn nagels. Een onderwijzer sloeg met een regel op mijn vingertoppen. Toen ik thuis mijn gewonde vingers toonde, belde vader onmiddellijk naar de onderwijzer. De onderwijzer zei: „Ik heb jou toch niet geslagen, waarom ben jij zo woest?” Mijn vader zei: „Wie mijn kinderen slaat, slaat mij.” Precies, dit is een goddelijke redenering: „Wie mijn kinderen, de zwaksten, raakt, raakt mij.”

Dit zal de enige examenvraag zijn bij de aanvang van het nieuwe Begin. Geen multiple choice, maar ja of neen.